Ч. 285. Четвер 2 січня 1908 (20 грудня 1907). Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Австрийскі справи. — З Франциї. — З Росиї.

З Відня доносять, що почавши від дня 9. січня с. р. Цісар буде уділяти авдиенциї як звичайно давнїйше бувало. Двірскі достойники, особи войскові і цивільні, котрі до грудня 1907 одержали іменоване або відзначене, увільнені яко в ювилейнім році від обовязку подяки. — Вибори до ческого сойму розписано на час від 20 лютого до 5 марта.

Slavische Korresp. супротив донесеня ріжних часописий заявляе, що вже перед двома лїтами в молодоческім клюбі ради державної і виділу виконного молодоческого сторонництва потворили ся язикові комітети, котрих задачию було провірене язикової справи. По обнятю правлїня кабінетом бар. Бека з почину п. Президента мінїстрів утворив ся в самім кабінетї виконний комітет, до котрого належали мінїстри Пацак і Праде. Зібрані тим комітетом материяли зібрано в форму мемориялів, котрі мінїстер Пацак вручив бар. Бекови. Тих мемориялів есть 7, а виготовили їх др. Пантучек, др. Герольд, проф. Челяковский, др. Пацак і проф. Ціпера.

Француский сенат приняв остаточно на передвчерашнім нічнім засїданю цїлий буджет 270 голосами. Буджетова дебата мала чимало моментів, в яких падали слова критики теперішних відносин у французкій републицї. Між иншим підносили бесїдники з правициї занепад французкої фльоти, так що Франция задля пиявого будованя нових кораблів займае нині четверте місце по Анґлїї, Сполучених Державах і Німеччинї, а незабаром займе пяте місце по Японїї. Річ очевидна, що такі виводи були прикрі правительству а особливо управі французкої маринарки, яка невпинно стремить до того, щоби удержати престіж французкої фльоти особливо в виду поступаючих уоружень в Німеччинї, але при тім мусить числити ся з буджетовими засобами і ходом парляментарних нарад, де антимілїтарна нута стае що раз голоснїйша. Більше прикрий для правительства був вчерашний день, коли сенатор Деленей зголосив внесене, щоби приватні особи, яким поручено лїквідацию державних маетків, заступлено урядниками, бо виявило ся, що богато бувших мінїстрів брало участь в тих операциях і зібрало для себе в наслїдок скандально високих гонорарів великі маетки. Внесене то, поборюване правительством відкинено. Відкинено однак також поручуване мінїстром скарбу внесене, щоби оподаткувати платні членів надзираючих рад по акцийних товариствах.

Як звістно, розпочав ся в Росиї процес против послів першої думи, котрі були підписали т. зв. виборску відозву. Той процес виявляе в своїм ходї богато характеристичних моментів. По закінченю переслухуваня обжалуваних, з поміж яких промовляв також український селянин з Київщини Ґ. Зубченко, заявляючи між ин., що послам першої думи не страшний засуд, а тільки наруга над народним заступництвом, уладжено всім обжалуваним величаву маніфестацию в кульоарах суду. Як обжалувані вийшли, загомонїли оклики: „Муромцев, Муромцев!" — товпа розступила ся, а шпалером проходив Муромцев з Петрункевичем, витаний бурею оплесків. В мить виступив і Родичев, б. посол першої думи і теперішной, та відчитав звучно привітну адресу, яку зложили посли теперішної думи для авторів виборскої відозви на руки Сергія Муромцева.

В коротенькій тій адресї говорить ся; „Витаемо тих, що витревало ішли шляхом відвічальної працї для добра того краю, що будували свое велике дїло, не уступаючи перед тяжкими жертвами. Ваш примір наповнюе серця всїх вільних людий вірою і відвагою. Довіря, яке на Вас покладано, Ви не завели, не сплямили прапорів волї і свободи в день переслїдувань". Адресу підписали кадети, трудовики, поступовці і социяльні демократи. Мані-

---

Лобур.

(З росийского — Антона Чехова).

Іван Іванович Лапкин, молодий чоловік, симпатичного вигляду і живої вдачі, ішов з Анною Семенівною Замблицкою, хорошою, румяною, вісїмнацятьлїтною дівчиною з задертим носиком, стрімкою стежкою на побереже, де обое сїли на лавочцї. Лавочка стояла над самою рікою серед гущавини молодої, яснозеленої лозини. Було то чарівне місце. Чоловік, що тут сидїв, був невидимий для цїлого сьвіта, лише риби і водні комахи, що кружляли як блискавицї сюди і туди по водній поверхни, могли ему приглядати ся. Молоді люди були заосмотрені вудками, сїтями, пушками, хробаками і такими иншими предметами, потрібними кождому до риболовлї. Сївши на лавцї почали зараз займати ся тим спортом.

— Тїшу ся, що остаточно ми самі — почав Лапкин, оглядаючи ся уважно на всї сторони. — Маю вам богато дечого сказати, Анно Семенівно... Дуже, дуже богато... Коли я вас перший раз побачив... Щось хапае за гачок... тодї порозумів я, по що жию, порозумів, що ви мій ідеал, котрому винен я зложити у ніг мою честь, мое житє... Здаеть ся, що якась велика риба вхопила... Коли я вас побачив, залюбив ся я перший раз в житю страшенно, аж не можу того виповісти!.. Треба попустити шнурок, нехай добре вхопить... Отже скажіть менї, прошу вас, моя найдорожша, благаю вас, скажіть менї, чи можу числити на взаїмність моїх чувств... нї, я не достойний того... отже, чи можу мати надію... Ого, тягніть, скоро, скоро!..

Анна Семенівна піднесла в гору руку з вудкою, потягнула і крикнула. У воздусї затріпотала ся сріблистозелена, мигаюча риба.

— Ой, ой... Скорше! О! Урвала ся!..

Риба урвала ся дїйстно з гачика, упала на землю, кілька разів затріпотала ся в траві, дістала ся до родинного живла і тихо щезла у водї.

В часї погонї за рибою лучило ся зовсїм случайно, що Лапкин замість риби вхопив руку Анни Семенівни і притиснув до уст... Дївчина хотїла скорше взяти руку назад, але було вже за пізно: майже в тій самій хвили уста обоїх молодих людий злучили ся в горячім поцїлунку.

Стало ся так несподївано, так нагло!

І один поцїлуй слїдував за другим, то знов звучали любовні присяги, впевненя і любовні візваня. Щасливі хвилї! Але в тім людскім житю нема безвзглядного щастя. Звичайно щаслива хвиля або крие вже в собі отрую, або затруває єї нагле якась внішна обставина.

Так стало ся й сим разом. Коли молоді люди другий раз уцїлували ся щиро, почули голосний сьміх. Поглянули на ріку і скаменили майже з жаху: У водї, сягаючій майже до пояса, стояв нагий хлопець. Був то Коля, брат Анни Семенівної. Стояв випрямлений по серединї ріки, споглядав без перерви на молодих і сьміяв ся зі злобною радостию.

— Ага, ага! Цїлуете ся? — говорив. — То дуже красно! Всьо то оповім мамі.

— Маю надію, що будеш чоловіком чести — воркнув Лапкин, червоний на лици. — То дуже погано підглядати когось, то підло, нікчемно, бридко оповідати о тім, що случайно відкрило ся... Гадаю, що покажеш ся чоловіком чести, хорошим і добрим хлопцем...

— Як менї дасте рубля, то нїчого не скажу мамі — заявив чоловік чести. — А як менї не дасте, то скажу. А так!

Лапкин сягнув до кишенї, вийняв рубля і подав Колї. Хлопець вхопив єго мокрою рукою, почав свистати і поплив дальше. Але молоді люди стратили на той раз охоту до поцїлунків.

* * *

Слїдуючого дня Лапкин удав ся до міста і привіз Колї фарби і пензель, а сестра подарувала ему всї красні коробки, які мала з ріжних лїків і пигулок. То всьо робило лобурови приемність. Аби дістати ще більше почав просто переслїдувати Лапкина і Анну Семенівну. Нї одної хвилї не могли полишити ся самі.

— Нужденне сотворіне — скреготав Лапкин зубами: Такий малий, а вже такий великий драбуга! Що то буде з того хлопця?

Цїлий червень не дав злий Коля нї хвилї спокою бідним залюбленим. Заедно грозив, що всьо оповість мамі, коли не одержить того, чого жадав. Поволи не ставало ему того всього, що діставав, вкінци зажадав годинника. Чиж був инший вихід? Лапкин пійшов до міста і принїс звідтам Колї хороший годиник

фостация випала так ненадійно і швидко, що предсїдатель суду Крашеннїков з комісарями не вспів зарядити нїяких кроків против неї. По скінченю промов обжалуваних виголосив сумну й коротку промову прокуратор Зіберґ, відтак промовив адвокат Тесленко, який вказав на тенденцию і характер процесу та виказав, що зредаґоване і підготовлене манїфесту є окремими чинностями так що до часу як і що до місця. За підписане манїфесту годї карати в Росиї, бо то був чин довершений в Фінляндиї. За розширюване манїфесту можуть карати тілько суди, в яких округах видано манїфест. Адвокат Перґамент закинув прокураториї, що она хоче карати людий, вибраних для оборони законів за нарушене законів.

Лїберальні круги числять ся з тим, що послів, які підписали виборску відозву, таки засудять. Можливе навіть то, що їх схотять увязнити зараз по засудї, не дивлячись на прошене о ревізию процесу. На волю вийшли би тілько ті, хто зложить 10.000 кавциї себто разом півтора міліона рублїв. В Москві вже зложено навіть тих півтора міл., щоби їх передати судженим тепер послам або на зложене кавциї, або на облекшене своєї долї на случай засудженя.

В часї вчерашної розправи Муромцев при кінци своєї оборони відпер яко неоправданий закид, що будучи президентом Думи не перешкодив виданю виборскої відозви. Відозва та опинила загальну народну ворохобню і роз'ярене народа з причини розвязаня Думи звела на спокійнїйший шлях. Прочі обжаловані посли зрекли ся своєї кінцевої оборони. — Як доносять нинїшні телеґрами, з обжалованих послів звільнено двох, всїх прочих засуджено кождого на три місяцї вязниці.

Якось другим разом при столї, коли саме подано бішкопти з битою сметаною, Коля розсьміяв ся голосно без нїякої причини, моргнув лївим оком до Лапкина і сказав зі злобною радостию:

— Чи маю сказати?

Лапкин став цеглясто-червоний, укусив серевету замість бішкопта; Анна Семенівна зірвала ся від стола і утїкла до другої комнати.

В такім страшеннім положеню були молоді люди аж до кінця серпня, до дня, в котрім Лапкин осьвідчив ся о руку Анни Семенівної.

Ох, який же то був день радістний! Лапкин, розмовивши ся з родичами улюбленої і одержавши дозвіл, побіг сейчас до парку, аби віднайти Колю.

Коли его найшов, майже аж заплакав голосно з радости і вхопив з цїлої сили лобура за ухо. Анна Семенівна попала на таку саму гадку що й Лапкин. І она побігла до парку, а віднайшовши брата, вхопила его за друге ухо.

Треба було бачити радістне вдоволенє, що малювало ся на лицях обоїх залюблених, коли Коля, держаний ними за уши, благав з сльозами в очах:

— Ах, дорогі, сердечні, солодкі голубки мої! Ой, ой, ой! Ой!.. Ой!.. Даруйте! Не скажу нїчого, нїчого! Не скажу нїчого! Не скажу!...

І Лапкин і Анна Семенівна згадували пізнїйше зі сьміхом, що в цїлім житю не зазнавали такого величезного вдоволеня, такого невисказаного щастя, як в тій хвили, коли обоє торгали лобура за уши.

Новинки.

Львів, дня 1-го сїчня 1908.

— **Вісти особисті.** Новоіменований віцепрезидент Намістництва др. Юліян Клеберґ зложив вчера службову присягу на руки п. Намістника і обняв урядоване.

— **Вибори до ради міста Львова,** назначені на день 29 лютого, відрочено з причини розписаних на той час виборів до Сойму до дня 28 марта.

— **Дрібні вісти.** Пос. др. Колесса жертвував на селяньску бурсу в Теребовли 100 К. — П. Шмідова продала сими днями свою третину маєтности Сколе пп. Ґредлям за 3,800.000 К. Ґредлї, що мають великі маєтности на Угорщинї, купили вже давнїйше дві третини скільскої маєтности. — За жовківскою рогачкою помер в недїлю нагло якийсь старший вже мужчина. Хто був помершай, годї було доси розвідати. Тіло відставлено до місцевої трупарнї. — Про велику крадїж в урядї подагковім в Калуши доносять, що мало її допустити ся аж 8 вломників. Крім готівки 75.500 К вкрали они ще й цїнні папери, а то ренту паперову і срібну і 5 листів банку гіпотечного. — П. Мечисл. Ріґетті з Коломиї доказує у вчерашнім Kur. Lwow., що не думав зовсїм стріляти ся на коригари в коломийскім судї з причини нещасливої любови — що впрочім і ми повторяли за другими ґазетами — бо вже від падолиста чи від вересня єсть зарученний, а чутку о самоубийстві розпустив хтось із злоби, до чого знайшов причину в тім, що револьвер, як п. Р. мав віднести до направи і перекладав его на коритари з кишенї до кишенї, случайно вистрілив і зовсїм легенько его зранив. — Межи Хировом а Самбором якась панї їдуча дня 24 грудня в поїздї ч. 1215 в III кл. полишила маленьку, може 11-місячну дитинку женьского пола і більше до неї не вернула. Знайдою заопікувало ся якесь супружество, котре хоче довідати ся, чи дитина хрещена і як їй на імя. Впрочім згадане супружество обіцює дискрецию. Інформацию подасть п. Вельде в Стрию ул. Ягайлоньска.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Каси щадничої“. Початок о годинї 7·30 вечером.

В пятницю, дня 3 с. м. „Жиди“, штука в 4 діях Чірікова.

В суботу дня 4 с. м. „Галька“ в 4 діях Монюшка. Гостинний виступ п. Фільомени Лопатиньскої, сьпівачки міского театру у Львові, в ролї Гальки.

В недїлю, дня 5 с. м. „Хата за селом“, образ з житя циганів зі сьпівами і танцями в 5 діях, перероблений після повісти І. О. Крашевского.

— **З руского Тов. педаґоґічного.** П. Олександер Мишуґа, звістний великодушний добродїй наших институций, прислав з Києва 2016 корон на будову великої бурси руского товариства педаґоґічного у Львові. За сей княжий дар складає отсим комітет будови прилюдну горячу подяку. — П. Касиян Лещишак з своєю женою Михайлиною з Теребовлї прислали на ту саму цїль 2000 корон з услівєм, що по 6 лїтах ті гроші можуть бути звернені й вложені на книжочку щадничу, а опісля в разі потреби уживані під тими самими услівями на кожду нову будову товариства педаґоґічного. Є се отже свого рода фондация на будову домів товариства, обдумана дуже розумно і корисно. — В місяци падолисті і грудни вплинуло досить богато жертв на будову бурси від сьвітлих рад громадских, чесних братств і поодиноких личностий. Комітет рад би дуже, щоби викази тих жертв були поміщувані скоро і докладно у всїх наших часописях. Але що печатане таких виказів коштує задля множества цифр редакциї наших часописий, більше гроша, нїж що иншого, а комітет не може уживати жертв на оплачуване виказів, тому просимо усїх наших великодушних Добродїїв-жертводавців о ласкаве вибачене, наколи їх імена не будуть сейчас поміщені в часописях і не у всїх. Ми дорожимось кождим сотиком, присланим нам на будову, тому не можемо уживати нїчого на оплачуване коштів друкованих виказів. — *Комітет будови бурси Р. Тов. Педаґоґічного.*

— **Комітет будови народного руского театру** відбуде засїдане в понедїлок дня 13. н. ст. сїчня 1908 р., о год. 7 вечером, в сали засїдань тов. „Просьвіта“ у Львові (Ринок ч. 10, І. пов.). По одобреню рахункового замкненя з кінцем р. 1907, буде скликана громада львівских Русинів на нараду в справі будови народного руского театру, в другій половинї сїчня 1908 р.

— **„Народний Дім“ в Борщеві,** величава будівля після плянів архітекта Василя Нагірного, доведена вже під дах. Стане она в ряд найбільших „Народних Домів“, як стрийского, перемиского та коломийского і буде найвизначнїйшою і найбільшою в Борщеві завдяки заходам бл. п. дра Доруцяка та сьвітлих борщівских міщан, котрі з подиву гідною запопадливостию і пожертвованєм заходять ся около сего патріотичного дїла. В сїм домі знайдуть приміщене склепи з потрібними убікациями, „Бесїда“, „Кредитове товариство“, приватні мешканя, пекарня, кілька готелевих комнат і велика саля з ґалериями, ґардеробами і иншими до великої салї потрібними убікациями. Зверхний вид сеї будови поважний, спокійний і імпонуючий з поважними архітектонїчними окрасами. Кошт самої будівлї без ґрунту винесе около 150 тисяч корон.

— **Про арештоване ватажка вломників,** Васїньского, доносять дальше: Хто єсть Васїньский і як він поправдї називає ся, годї знати; то лиш річ певна, що він не тутешний, не з Галичини, лиш ізза кордону, звідки в послїдних часах зайшло до нас повно всїлякої зволочи злодїїв, вломників та розбишаків. Вже давнїйше, коли полиция за ним шукала, мешкав він у Львові і тут представляв ся раз яко Едмунд Біліньский, властитель пральнї, то знов яко Едмунд Садовский, капелюшник, то яко Едмунд Ельснерович, електротехнїк-винахідник. Васїньский був по всїй імовірности ватажком проводирем галицких вломників, котрі по значнїйших вломах в Галичинї перенесли ся на Буковину а відтак і до инших австрийских країв. Зараз тої самої ночи, коли Васїньский, Шиптур і Шварцер втекли з львівскої вязниці, вломили ся були якісь злодії до помешканя п. Стефановичевої і вкрали там всїлякі річи вартости кілька тисячів корон а слїди вказували на то, що були то злодії, котрі втекли з криміналу. Вломили ся до каси руск. „Тов. урядників і священиків у Львові, до жидівского банку в Перемишли, до уряду податкового в Борщеві, до філії австр.-угорского банку в Чернівцях, де вломники забрали звиш 100.000 кор. готівки. При вломі до філії австр.-угорского банку в Станиславові зловлено Васїньского. Тота сама шайка допустила ся опісля кількох сьмілих вломів до публичних урядів у Відни і в Грацу а в Люблянї напали на якогось купця і зрабували єму також сто тисячів корон. Остаточно вломники вибрали ся до Праги, де, як вже звістно, котрийсь з них убив дозорця вязниць Кавтского і де зловлено Адамского.

Васїньский, незвичайно спритний вломник, був душею всїх підприємств злодїйских а товариші его шанували его за то, але й боялись его. Виїхавши за „інтересами“ до Праги, найняв там собі помешкане на Жижкові та почав жити з панька. З коханкою, котра убирала ся як елеґантна дама, ходив на прохід, бував по лїпших реставрациях і вкрутив ся до польского товариства, де представляв ся за інжинера-хеміка з Королївства польского, звідки мусїв втїкати внаслїдок революцийного руху в Росиї. При помочи своїх галицких товаришів розпочав він в Празї вломи, але зараз на самім початку не пощастило ся єму. Підчас вломку до якогось склепу придержав его згаданий вже Кавтский а Васїньский стрілив до него і убив на місци. Втїкаючи однак лишив в руках убитого плащ і той зрадив его. На підшивці знаходили ся букви Е. В., себ то початкові букви назвиска властителя а відтак фірма Г. Борнфельд, ул. Театральна 11 Львів.

Тота львівска фірма на плащи насунула прагскій полиції здогад, що убийник Кавтского походить зі Львова та що імовірно туди втік, отже повідомила о тім львівску полицию. Аґент Шпанґ пішов в суботу до маґазину Борнфельда і почав там робити доходженя. Борнфельд при-

гадав собі, що перед двома місяцями якийсь пан купив у него елеґантский плащ і казав вишити на нім початкові букви Е. В. Пан той був з якоюсь дамою, платив майже без торгу і казав, що називає ся Баліньский. З опису, який подав купець, набрав Шпанґ переконаня, що тим елеґантним паном не був хто инший лиш Васіньский а згодам потвердив ся, коли Шпанґ показав купцеви фотоґрафію Васіньского. Купець сказав ще, що Васіньский мав грубі гроші при собі.

На основі тих даних львівска поліция через цілу ніч пильнувала дворець і шукала за Васіньским межи приїзджаючими до Львова. Та надармо, бо Васіньский був вже у Львові. Дальші доходженя показали, що Васіньский укриває ся у робітника бронзівничого Станислава Устеньского. (Тут треба додати, що фірма львівска „Спожарский і Устеньский", торговля товарів церковних при ул. Рускій ч. 1 не має нічого спільного зі згаданим робітником бронзівничим). Тут отже арештовано Васіньского і як би не то, що він мав револьвер в плащи, що висів на стіні, то хто знає чи не було би прийшло до проливу крови. З Васіньским арештовано і Устеньского.

Васіньского переслухувано оногди і вчера через цілий день. Він признав ся, що на сьв. Вечер був в Празі і що разом з арештованим там Адамским і ще третим спільником, котрому удало ся втечи, вибрали ся на обрабоване каси в головнім уряді почтовім, перечив однак, мов би убив Кавтского. Перед Устеньским однак признав ся, що убив в Празі якогось чоловіка і розповів все, як було. До деяких крадежий Васіньский признає ся, але впрочім не хоче нічого казати і не зраджує своїх товаришів та відповідає зухвало і з резиґнациєю: Я вже досить нажив ся і ужив богато; можу тепер згинути на шибеници а нікого не зраджу, хоч би ви убили мене на місци. Іду на смерть зовсім спокійно. Але то вам кажу, що я зробив велику дурницю, щом приїхав до Львова. — Васіньский розповідає, що був на розправі Коса і Литвина, котрі свого часу вломили ся були до трафіки в Скарбківскім будинку, сидів через цілий час розправи, але ніхто з аґентів его не пізнав. Коли мене замкнете — сказав — маю надію, що втечу знову. На питане комісаря Лукомского, куди они втікали, чи дверми, чи вікном, сказав він: Яке дурне питане? Коли була діра у вікні, то нащо втікати дверми. Про Шварцера не хоче нічого сказати.

За причину, длячого вернув до Львова, подає Васіньский то, що в Празі обікрав его арештований оногди у Львові Ізидор Кнобльох, син львівского шинкаря, забравши єму дорогоцінний перстінь і около 70 кор. Отже, щоби помстити ся на Кнобльоху, приїхав він до Львова. Згаданий перстінь зрадив Васіньского яко того, котрий в падолисті добув ся до ювілерского склепу М. Сасса в каменици Андріольного у Львові, де вкрав дорогоцінностий на 10.000 кор. Згаданого Кнобльоха мав прислати Васіньскому до Праги ганделес Фліттінґер, котрого також арештовано, але випущено опісля на волю. Кнобльох мав помагати при вломі до уряду податкового в Празі, але напудив ся і обікравши Васіньского, втік. — З Коломиї доносять, що на жадане прагскої поліциї арештовано там вчера на двірци якогось Юрия Костура, з трупи руского театру, підозріного о зносини з ватагою вломників.

— **Краєва Рада шкільна** рішила зачислити: „Руські диктати для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 с. У Львові 1907. Накладом автора" — до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня 31 грудня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.** — Пшениця 12·80 до 13·—; жито 12·20 до 12·40; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 8·40 до 8·60; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 80·—; конюшина біла 35·— до 45·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 1 січня. Почавши від 9 січня Є. Вел. Цісар буде знов уділяти загальних авдиєнций.

Будапешт 1 січня. Дневник урядовий оголосив санкціоноване законів угодових.

Тифліс 1 січня. Оногди стріляли революціоністи на улици до членів патріотичного союза і кинули бомбу. Дві особи згинуло, кілька зранено.

Париж 1 січня. Суд присяжних засудив 14 антимілітаристів, в тім 2 вояків за взиване осіб войскових до непослуху і дезерциї на вязницю від 2 місяців до 1 року; 3 обжалованих увільнено.

Париж 1 січня. Палата послів і сенат згодили ся що до цілого буджету, котрого опісля ухвалено і сесию закрито.

Брукселя 1 січня. Президент міністрів Трооз помер.

Барцельона 1 січня. Бомба, яка вчера експлодувала, була ґранатом, таким, якого уживають в артилериї. Вибух убив якогось аґента поліциї і зранив тяжко якогось купця. В театрі „Ліцеум", де при зовсім випроданій сали грано Таннгайзера, представлене внаслідок вибуху перервано. Шкода єсть дуже значна. Аґента поліцийного, котрого убило, розірвало формально на кусні. Ще й другий аґент єсть умираючий. Шиби у вікнах в сусідних склепах повилітали. Коли о півночи один із заграничних кораблів на повитане Нового Року стрілив з моздіря, викликало то в місті знов переполох, бо гадали, що настав новий вибух.

НАДІСЛАНЕ.

Книжки для молодїжи

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дітий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99 Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дітий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дітий 1·20 К.

Ілюстровані для дітий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчавінова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **3·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·29**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·30*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·30, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руської 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).